

[Ejner Kristensen.]

med at holde hund på landet og i byerne er ikke det samme, og derfor bør betingelserne med hensyn til afgifter også være andre i byerne end på landet. Jeg tror, der er mange på landet, der vil føle det som noget unaturligt at skulle betale afgift af én hund.

Sikkerhedsforanstaltningerne mod omstrejfende hunde finder jeg bedre tilgodeset i bestemmelsen om forbud mod omstrejfende hunde, der efter forslaget udvides til at gælde hele året. Jeg synes, at man her er ved sagens kerne, og ansvaret som hundeejer bliver også herved placeret på den rigtige måde. Jeg finder, at denne bestemmelse kan blive et fremskridt i retning af udryddelse af hundeplagen.

Men når bestemmelsen skal praktiseres, må man jo nok forudse, at mange hundeejere vil komme i strid med en anden bestemmelse i lovforslaget — jeg tænker på § 12, hvori det bestemmes, at det er forbudt til stadighed at holde en hund bundet — for så vidt som det af mange vil blive anset som en helt naturlig ting at binde hunden, når den ikke må gå løs. Den højtærede justitsminister har da også i sin fremsættelse givet udtryk for, at der er en vis mangel på logisk sammenhæng mellem på den ene side forbuddet mod hundes omstrejfen og på den anden side forbuddet mod at holde lænkehund, men ministeren har ment, at der måtte kunne findes andre og mere humane former for indespærring end lænkning. Jeg forstår, at den højtærede justitsminister her har bygget på oplysninger om lænkehundes skæbne, der er givet i Hundejournalen og Se og Hør, oplysninger, som — det må jo indrømmes — på en ikke-hundepsykolog i hvert fald kan virke både chokerende og overraskende. Men mon dog ikke, ud fra en praktisk bedømmelse i hvert fald, Se og Hør her for en gangs skyld har set og hørt mere, end hvad der ud fra et praktisk, og man kunne måske tilføje et veterinært synspunkt kan siges at være sagligt begrundet?

Det er min opfattelse, at en hunds velbefindende sikkert i høj grad er betinget af, at den gennem alle dagens timer føler sig i selskab med de mennesker, den kender, og det gælder nok også, selv om den er bundet; og hvis den har et forsvarligt og

lunt hundehus og en lænke af passende længde, der tillader en vis bevægelsesfrihed, mon dens psyke så påvirkes på en nævneværdig anderledes måde, end hvis den er indespærret i en hundegård? Og hvad for resten med de andre husdyr, f. eks. en ko, som indbindes ved novembertide og først lukkes ud igen henimod maj, belastes dens psyke? Alle dyr er vel sådan set frie skabninger fra naturens side. Jeg holder aldeles ikke på, at det er noget ønskværdigt, at en hund skal stå bundet, men jeg har gerne villet gøre opmærksom på, at det foreslåede forbud mod lænkehunde kan komme til at vanskeliggøre overholdelsen af forbuddet mod hundes omstrejfen.

Loven skal træde i kraft den 1. januar 1963, dog således at der gives ejere af lænkehunde en frist til 1. januar 1964. Det kan måske være rimeligt; mindre rimeligt forekommer det mig at være, at man i denne overgangsperiode er pligtig, som der står i lovforslaget, at røre hunden i mindst 1 time to gange daglig; det må vel forstås på den måde, at en eller anden skal trække rundt med hunden i snor, da den jo ikke må gå løs. Jeg tror, at en bestemmelse af denne art er mere teoretisk inspireret end praktisk gennemførlig. Efter hvad jeg kender til forholdene på landet, er der vist ikke mange steder, man kan afse tid til at overholde et sådant påbud, så jeg tror, man kan vente mange overtrædelser af denne bestemmelse. Jeg synes derfor, den bør slettes, også af den grund, at lænkehundens kår efter min opfattelse er mindre nedbrydende, end den højtærede minister synes at mene.

Jeg kan i øvrigt udtale min tilfredshed med lovforslagets udformning på andre punkter. I mange tilfælde betyder det en fornuftig forenkling af den gældende lovs bestemmelser. Jeg kan nævne den foreslåede bestemmelse om, at afgifterne herefter skal gå ubeskåret i kommunekasserne; det vil være rigtigst, at man her har ensartede regler. Ikke mindst finder jeg det rigtigst, at det bliver mark- og vejfredslovens bestemmelser, som kommer til at gælde i de tilfælde, hvor der kan blive tale om nedskydning af omstrejfende hunde. Og hvad endelig angår anmeldelsespligten og pligten til at holde hunden ansvarsforsikret, mener jeg, der med lovforslaget er skabt en klaring, som er af det gode.